

Список використаних джерел

1. Горенко Л.І. Українознавчі основи менеджменту в галузі сучасної шоу-індустрії. Діяльність продюсера в культурно-мистецькому просторі ХХІ століття: традиції, динаміка, перспективи: зб. матер. V Міжнар. наук.-практ. конф. (5–6 грудня 2013 р., м. Київ). Київ: НАКККиМ, 2013. С. 45–56.
2. Gorenko L.I. Various music artas a factor in the formation of cultural values: history, modernity // Modern directions of scientific research development. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference. BoScience Publisher. Chicago, USA. 2021. Pp. 309–314. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiyamodern-directions-of-scientific-research-development-1-3-sentyabrya-2021-godachi kago-ssha-arhiv/>. ISBN978-1-73981 -126-6
3. Мозговий М.П. Особливості українського шлягеру в контексті розвитку національної естради. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. 2008. № 10. С. 106–111.
4. Нечаєнко Т.В. Особливості сценічного втілення літературно-музичної композиції в естрадному мистецтві. Мистецька освіта та мистецтво освіти в контексті формування сталого суспільства: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. Київ, 2005. Ч. 2. С. 94–96.
5. Рева Ю.А. Естрадне мистецтво в соціокультурному процесі. Мистецтвознавчі записки. 2006. Вип. 10. С. 141–149.
6. Український шоу-бізнес: сучасний стан і перспективи розвитку. Оглядова довідка за матеріалами преси / Нац. парламент. б-ка України, Інформцентр з питань культури та мистецтва. Київ, 2007. 16 с.
7. Чепеленко В.В. Про відтворення національних елементів в українській естраді 20–70-х рр. ХХ ст. Культура України. 1997. Вип. 4. С. 183–187.

УДК 334.78:330.342

ДИНАМІКА ПРОДЮСЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ СУСПІЛЬНОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ ДОБИ ПОСТМОДЕРНУ

Л.І. Горенко, кандидат мистецтвознавства, доктор філософії,
старший науковий співробітник, відмінник освіти України
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: традиції національної культури, динаміка технологій, модель продюсерської діяльності, музична індустрія, шоу-бізнес.

Процес переходу України до ринкової економіки торкнувся всіх сфер господарської і культурної діяльності, у тому числі, індустрії культури та мистецтв, якщо можливо застосувати саме такий науково-методологічний підхід та, відповідно, категоріально-понятійний термін, інструментарій. У цій сфері геополітичного та суспільного життя сталися докорінні зміни, найголовніша з яких – чітке виділення економічного компоненту відносин

в системі культури й, насамперед, українській музичній культурі. Отже, економіка продюсерського проекту, разом із творчістю та системою шоу-бізнесу, стала невід'ємною складовою сучасного музичного проекту [1, 265-268; 2, 15-43; 3, 12-14]. Взаємодія цих двох складових детермінант забезпечує конкурентоспроможність і оригінальність того або іншого проекту в галузі культури та мистецтв. Діяльність у сфері продюсування сучасного українського інструментального мистецтва має свої особливості, але, незважаючи на це, вона також підкоряється історичним, метафізичним та діалектичним законам, характерним для інших видів суспільної діяльності, яка включає безліч процесів, як наприклад, соціальні, фінансово-економічні, адміністративні, юридичні, кадрові та структурні, духовні, морально-етичні та багато інших.

Проблеми мотивації та їх реалізація. До першочергових питань у діяльності продюсера належать наступні. На тлі динаміки пострадянського українського життя (параметри різноманітні – не тільки соціально-економічні, а й геополітичні, етнічні, культурологічні, навіть географічні, мовні, духовні) варто створити модель динаміки продюсерської діяльності у сфері сучасного українського народного інструментального мистецтва. Саме це розглядається мною як першочергова мета цієї доповіді [4, 134-145; 5, 234-238; 6, 36-38]. При цьому продюсерська діяльність розглядається мною передусім як особлива форма управління персоналом, а не як різновид спонсорства, вкладання коштів, фінансових засобів та фінансового апарату (т. зв. відділу бухгалтерії) тощо, оскільки продюсерська діяльність – саме той чинник, що об'єднує (поєднує, синтезує, акумулює, інтегрує, трансформує, реформує, кооперує) і створює (забезпечує, зорганізовує, контролює, захищає, передбачає, планує, рекламує та популяризує, контролює) цілісну систему всіх циклів різноманітних, різногалузевих і міжгалузевих, різноспрямованих фахових прагнень на шляху до успіху запланованого чи вже зреалізованого проекту [7, 6-10; 8, 25-27]. Схема та специфіка технології продюсування сучасного українського мистецтва і, насамперед, на засадах традиційної української культури. Так, музично-інструментальна культура фольклорної традиції українців становить одну із важливих інтегруючих її ланок, що не втратила актуальності й дотепер. Українська етноорганологічна думка ґрунтується на глибоких історичних та фахових засадах вітчизняної та європейської фольклористичних шкіл. Її розвиток та неперервність навіть у часи політичної стагнації і жорстоких політичних переслідувань засвідчили здатність до самозбереження і самовідновлення, пізнання і самопізнання, культурної ідентичності та самоідентичності. Як зазначає доктор мистецтвознавства, член Національної спілки кобзарів України М.Й.Хай, «домінуючою засадою інструментального виконавства в українському селянському побуті є не наспівність, а танцювальність. Саме танцювально-ансамблеве музикування в давній українській традиції тяжіє до скрипкового мелодичного звукового ідеалу, на що звертали увагу М.Грінченко, К.Квітка, М.Лисенко, І.Мацієвський. Традиційне (сільське)

середовище виступає тут носієм (консервантом) архаїчного автохтонного інтонаційно-звукового ідеалу, а нетрадиціє (міське) – акумулятором новітніх, інноваційних (напливових) інтонацій і звучань, тобто чинником, що деконсервує автохтонний традиційний стиль народно-інструментальної музики.

Обсяг зафіксованого репертуару, його стильове спрямування і довершене, по-народному високопрофесійне виконання свідчать про функціонування на теренах України поряд із глибинними пластами первинно синкретичної інструментальної культури також і дещо пізнішої, але досить оригінальної і специфічно своєрідної ансамблевої вокально-інструментально-танцювальної традиції та реліктових осередків лірницького побуту. Реставрація, вторинна науково-виконавська реконструкція та повернення цих глибинних і засадничих пластів нашої традиційної духовної культури в активне побутування через аудіо-, відео- та мультимедійні технології, публікації є важливим завданням сучасної фольклористики, що є основним завданням продюсування в даній сфері.

У цілому, закономірне звернення до загальних та конкретних проблем продюсерської діяльності у зв'язку з динамікою суспільної ментальності є актуальним саме по собі, оскільки відкриває нові перспективи в об'єкті дослідження, поглиблює і розвиває теоретичні уявлення про нього, будучи співвіднесеним із потребами практичної діяльності людини як особистості. Крім того, сам предмет дослідження не є статичним, оскільки змінюється не тільки за об'єктивних умов, а й разом із кожним його дослідником.

Список використаної літератури

1. Gorenko L.I. Continuity and following of the national education, culture, science: Ukrainoznavstvo maintenance. Сучасна молодь і проблема життєвих цінностей: філософські та етико-культурологічні виміри: матеріали Міжнародної наукової конференції (15-16 квітня 2010 р., м. Київ). Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2010. С. 265-269.
2. Горенко Л.І. Українська культура в міжнародному комунікативному просторі: історія та сучасність. Проблеми соціокультурного розвитку й художнього дискурсу в аспекті комунікаційних процесів і зв'язків: колективна монографія: наук. ред.: Чебанова О.Є. Київ: КиМУ, 2018. Розділ 1. С. 6-82.
3. Ничкало Н.Г. Науково-методичне забезпечення мистецької освіти в Україні: від концепції до системи. Теоретичні та методичні засади неперервної мистецької освіти: зб. матеріалів науково-методологічного семінару. Чернівці: Вид-во «Зелена Буковина», 2007. С. 12-14.
4. Огнев'юк В.О. Освіта в системі цінностей сталого людського розвитку. Київ: Знання України, 2003. 450 с.
5. Пехота О.М. Особистісно орієнтована освіта і технології. Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи: монографія; за ред. І.А.Зязюна. Київ: ВІПОЛ, 2000. 636 с.

6. Реброва О.Є. Ментальні цінності мистецької освіти. Теоретичні та методичні засади неперервної мистецької освіти: зб. матеріалів науково-методологічного семінару. Чернівці: Вид-во «Зелена Буковина», 2007. С. 36-38.
7. Рудницька О.П. Мистецтво у контексті розвитку духовної культури особистості. Художня освіта і проблеми виховання молоді: збірник наукових статей / Рудницька О. П., Уланова С.І., Ростовський О.Я. та ін. Київ: ІЗМН, 1997. С. 3-10.
8. Соломаха С.О. Формування художнього світогляду як чинника духовного зростання фахівців мистецької освіти. Теоретичні та методичні засади неперервної мистецької освіти: зб. матеріалів науково-методологічного семінару. Чернівці: Вид-во «Зелена Буковина», 2007. С. 25-27.

УДК 334.78:330.342

МУЗИЧНА КРИТИКА В СИСТЕМІ КООРДИНАТ ІСТОРИЧНИХ І ТЕОРЕТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Л.І.Горенко, кандидат мистецтвознавства, доктор філософії,
старший науковий співробітник, відмінник освіти України
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: професійна мистецька освіта, музична критика, історико-теоретичний дискурс, міждисциплінарний метод-підхід, естрадне мистецтво, мультикультурне середовище.

Важливим аспектом сучасного навчально-освітнього простору в Україні початку ХХІ ст. є змістовне наповнення історичних і теоретичних дисциплін. Особливо актуалізуються міжкультурні та міждисциплінарні проблеми професійної мистецької освіти, що обумовлює потребу у забезпеченні ефективних факторів формування цілісної науково-теоретичної системи на базі мистецьких спеціальностей як носіїв гуманістичних цінностей. Про ці важливі компоненти об'єктивно підкреслено у Законах України «Про освіту», «Про вищу освіту», у концептуальних документах «Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2022 року», «Концепція розвитку освіти України на період 2015–2025 роки» та інших законодавчо-правових актах, постановках, проектах, концепціях [1, 12-15; 2, 47-52].

У цьому контексті актуальним постає висвітлення ролі у формуванні музичної критики в галузі естрадного мистецтва як складової історичних і теоретичних дисциплін, зокрема, у сфері музикознавчої науки та музикознавчих дисциплін. Загалом наука про музику являє собою розгалужену систему історичних та теоретичних дисциплін. Як наприклад, історія музики розглядає процес розвитку музичної культури в історико-